SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 345/2011-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. septembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti B., a. s., B., zastúpenej advokátom Mgr. R. H., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 25 K 27/2010 a jeho uznesením zo 14. apríla 2011, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti B., a. s., o d m i e t a z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. júna 2011 doručená sťažnosť spoločnosti B., a. s. (ďalej len „sťažovateľka“, v citovanom texte aj „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne

konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 25 K 27/2010 a jeho uznesením zo 14. apríla 2011.

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva:

„Okresný súd Trnava, sp. zn. 25 K/27/2010, uznesením zo dňa 18. 8. 2010, vyhlásil konkurz na majetok dlžníka T., s. r. o., T... a zároveň ustanovil do funkcie správcu... Súd vyzval veriteľov, aby si prihlásili svoje pohľadávky v lehote 45 dní od vyhlásenia konkurzu.

Veriteľ B. a. s... B... si v zastúpení právneho zástupcu... prihlásil do konkurzu 44 pohľadávok na samostatných Prihláškach pohľadávok spolu so Súhrnným prehľadom.

Prihlášky boli podané dvojmo u správcu konkurznej podstaty, osobne dňa 1. 10. 2010 a 1-krát na Okresnom súde v Trnave cestou doporučenej poštovej zásielky s doručenkou.

Až na prvej schôdzi veriteľov konanej dňa 12. 11. 2010 bol veriteľ oboznámený s tým, že prihláška veriteľa v sume 28.008,70 EUR (označená ako prihláška č. 24) bola síce podaná u správcu konkurznej podstaty, avšak nebola podaná na súde. Z tohto dôvodu správca oznámil, že na túto prihlášku sa neprihliada...

Podaním zo dňa 8. 12. 2010, doručené Okresnému súdu... dňa 10. 12. 2010, sťažovateľ podal žiadosť o prihlásenie pohľadávky podľa prihlášky pohľadávky č. 24 veriteľa B., a. s... B... v sume 28.008,70 EUR, do konkurzu vyhláseného na majetok úpadcu T., s. r. o... ktorú sťažovateľ opakovane priložil, a zároveň požiadal o odpustenie zmeškanej lehoty prihlášky pohľadávky č. 24...

Zároveň s tým sťažovateľ požiadal, aby Okresný súd... v konkurznom konaní sp. zn. 25 K/27/2010 prihlášku pohľadávky veriteľa... v sume 28.008,70 EUR zaradil do konečného zoznamu pohľadávok v konkurznom konaní voči úpadcovi... spis. zn. 25 K/27/2010, s dátumom podania dňa 4. 10. 2010.

Okresný súd... vydal dňa 14. 4. 2011 Uznesenie, č. k. 25 K/27/2010-1855, v ktorom rozhodol, že súd zamieta návrh veriteľa... na odpustenie zmeškania lehoty na prihlásenie pohľadávky.

Uvedené Uznesenie odôvodnil tým, že podľa § 197 ods. 3 zákona č.7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii odpustenie zmeškania lehoty v konaní podľa tohto zákona nie je prípustné...“

3. Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že ústavnému súdu podala *«sťažnosť voči porušovateľovi na základe rovnakých skutkových okolností, v tom čase však poslednému „inému zásahu“ Okresného súdu Trnava – Zápisnica o výsledku prešetrenia zo dňa 18. 3. 2011 v konaní vedenom pod sp. zn. 25 K 27/2010. sťažnosť v tejto veci je vedená na Ústavnom súde SR pod č. k. Rvp 925/2011...*

S prihliadnutím na obsah pôvodnej sťažnosti a tejto podávanej sťažnosti, kde z obsahu vyplýva určitá právna a skutková súvislosť uvedených sťažností, dávame na zváženie, aby Ústavný súd SR rozhodol, uplatniac citované právne normy [§ 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a § 112 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“), pozn.] *o spojení týchto sťažností na spoločné konanie.».*

4. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1) Základné právo spoločnosti B., a. s... B.., na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy... a právo na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru..., postupom a rozhodnutím - Uznesením zo dňa 14. 4. 2011, č. k. 25 K/27/2010-1855 – Okresného súdu... v konaní vedenom pod sp. zn 25 K 27/2010 porušené bolo.

2) Uznesenie Okresného súdu... zo dňa 14. 4. 2011, sp. zn 25 K 27/2010-1855, sa zrušuje a prikazuje sa Okresnému súdu... znovu konať a rozhodnúť, t. j. zaoberať sa prihlášku pohľadávky č. 24 konkurzného veriteľa... vo výške 28.008,70 EUR, ako návrhom na začatie konania vo veci konkurzu na majetok úpadcu..., č. k. 25 K 27/2010, pričom právne účinky tohto podania zostanú zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania dňa 4. 10. 2010.

3) Okresný súd... je povinný nahradiť sťažovateľovi... trovy právneho zastúpenia vo výške 314,18 EUR...“

5. Sťažovateľka k sťažnosti pripojila korešpondenciu s okresným súdom a Krajským súdom v Trnave týkajúcu sa preukazovania pravdivosti jej tvrdenia (majúcu preukázať jej tvrdenie) *„o strate konkurznej prihlášky č. 24 pri manipulácii na Okresnom súde...“* ako základnej (prvotnej) právne relevantnej skutočnosti, ktorej neakceptovanie okresným súdom malo v konečnom dôsledku spôsobiť ňou namietané porušenie označených práv.

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím alebo iným označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť možno preto považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného

práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 66/98, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 136/05, I. ÚS 244/2010).

9. Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením okresného súdu sp. zn. 25 K 27/2010 zo 14. apríla 2011, ktorým bol zamietnutý jej návrh (ako konkurzného veriteľa) na odpustenie zmeškanej lehoty na prihlásenie pohľadávky (č. 24) v sume 28 008,70 €.

10. Podľa ustáleného právneho názoru ústavného súdu účelom práva na súdnu a inú právnu ochranu vrátane práva na spravodlivé konanie je zaručiť každému prístup k súdu. Tomu zodpovedá povinnosť všeobecného súdu vo veci konať a rozhodnúť (II. ÚS 88/01). Základné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu všeobecný súd nemôže porušiť, ak koná vo veci v súlade s procesnoprávnymi predpismi upravujúcimi postupy v občianskoprávnom konaní. Takýmto predpisom je Občiansky súdny poriadok, v posudzovanej veci aj príslušné ustanovenia zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze“).

11. Ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmavať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmavať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol, alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách (I. ÚS 13/00, mutatis mutandis II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96, I. ÚS 4/00, I. ÚS 17/01).

12. Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmavať také rozhodnutia všeobecných súdov, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody, pričom skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom preskúmania vtedy, ak by vyvodené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlniteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, mutatis mutandis I. ÚS 37/95, II. ÚS 58/98, I. ÚS 5/00, I. ÚS 17/00).

13. Z obsahu sťažnosti (a k nej pripojených písomností) vyplýva, že jej podstatou je nesúhlas sťažovateľky s hodnotením vykonaného dokazovania a právnym názorom okresného súdu, teda s jeho interpretáciou a aplikáciou príslušných procesných zákonných ustanovení v jeho právnej veci, najmä však ustanovenia § 197 ods. 3 (a tým aj § 28 ods. 5, pozn.) zákona o konkurze.

14. Okresný súd v namietanom uznesení zamietol návrh sťažovateľky na odpustenie zmeškania lehoty na prihlásenie pohľadávky. Svoje rozhodnutie takto odôvodnil:

„Okresný súd... dňa 27. 10. 2010 vyhotovil úradný záznam podľa § 29 ods. 1 vyhlášky č. 665/2005 Z. z., z ktorého vyplýva, že pri porovnávaní údajov zapísaných do zoznamu pohľadávok s prihláškami doručenými súdu a úprave konečného zoznamu pohľadávok bolo zistené, že prihláška veriteľa B., a. s... B., prihlásená v sume 28.008,70 eur doručená správcovi, nebola podaná na súde. Na základe uvedenej skutočnosti bol príslušný list zoznamu pohľadávok k pohľadávke uplatnenej prihláškou v každom rovnopise prečiarknutý trvalým spôsobom a trvalým spôsobom v ňom bolo uvedené, že sa na prihlášku neprihliada, zákonný dôvod neprihliadania a dátum zápisu.

Podaním zo dňa 08. 12. 2010, doručeným tunajšiemu súdu dňa 10. 12. 2010 požiadal vyššie uvedený veriteľ o odpustenie zmeškanej lehoty na prihlasovanie pohľadávok, konkrétne ohľadom pohľadávky uplatnenej prihláškou č. 24.

Podľa § 197 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odpustenie zmeškania lehoty v konaní podľa tohto zákona nie je prípustné.

S poukazom na vyššie citované ustanovenie zákona súd návrh veriteľa na odpustenie zmeškanej lehoty zamietol, tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.“

15. Podľa § 28 ods. 5 zákona o konkurze prihlášku spolu s prílohami podáva veriteľ v dvoch rovnopisoch správcovi na adresu jeho kancelárie a v jednom rovnopise na súd. Prihláška musí byť doručená správcovi aj súdu do 45 dní od vyhlásenia konkurzu. Na prihlášku doručenú po lehote alebo doručenú v lehote len správcovi alebo len súdu sa v konkurze neprihliada. Podľa § 28 ods. 6 zákona o konkurze doručenie prihlášky na súd má pre plynutie premlčacej lehoty a zánik práva rovnaké právne účinky ako uplatnenie práva na súde. Podľa § 197 ods. 3 zákona o konkurze odpustenie zmeškanej lehoty v konaní podľa tohto zákona nie je prípustné.

16. Ústavný súd po oboznámení sa s obsahom napadnutého uznesenia okresného súdu (a s obsahom k sťažnosti pripojených písomností) konštatuje, že okresný súd konal v medziach svojej právomoci, keď príslušné ustanovenia podstatné pre posúdenie veci interpretoval a aplikoval a jeho úvahy vychádzajú z konkrétnych faktov, sú logické, a preto aj celkom legitímne a právne akceptovateľné. Vzhľadom na aplikáciu príslušných ustanovení zákona (najmä zákona o konkurze) je namietané uznesenie okresného súdu aj náležite odôvodnené. Ústavný súd považuje postup okresného súdu pri rozhodovaní o návrhu sťažovateľky (veriteľa) na odpustenie zmeškanej lehoty na prihlásenie pohľadávky za legitímny a vylučujúci možné porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť medzi napadnutým uznesením okresného súdu a namietaným porušením označeného práva, a preto bolo potrebné sťažnosť sťažovateľky odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

17. Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok, ústavný súd sa už jej ďalšími návrhmi nezaoberal.

18. Ústavný súd nad rámec už uvedeného ešte poznamenáva, že namietané rozhodnutie okresného súdu nie je rozhodnutím v merite veci (vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 25 K 27/2010) a sťažovateľka sa môže (bude môcť) domáhať nápravy porušenia

označených práv (alebo ochrany pred ich eventuálnym porušením) v ďalšom (pokračujúcom) konaní v predmetnej veci (princíp subsidiarity).

19. K návrhu sťažovateľky (bod 3) ústavný súd poznamenáva, že v súlade so svojou doterajšou judikatúrou podľa § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa u neho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov, pričom vychádza z názoru, že spojiť veci na spoločné konanie je možné až po prijatí spojenia schopných vecí na ďalšie konanie (napr. PL. ÚS 17/98, PL. ÚS 20/00, PL. ÚS 6/06, PL. ÚS 15/09), resp. súčasne s prijatím takýchto vecí na ďalšie konanie (napr. PL. ÚS 30/00, PL. ÚS 47/03, PL. ÚS 53/07, PL. ÚS 9/2010). Uvedený predpoklad v okolnostiach danej veci splnený nebol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. septembra 2011